

зауважили науковці (А. П. Гель, Г. С. Семаков, І. С. Яковець), остання форма є особливою формою реалізації засудженими зазначеного права, оскільки не пов'язана з процесом відбування покарання, а отже, з результатами впливу на особу основними засобами виправлення і ресоціалізації, а є наслідками участі її у кримінальному провадженні в тій чи іншій ролі [4, с. 115].

Щодо змісту першої форми – переведення засуджених у безпечне місце, то, як показали результати дослідження, при її реалізації на практиці виникає низка проблем через неврегульованість нормативно-правовими актами України багатьох суттєвих моментів. Зокрема, у ч. 2 ст. 10 КВК зазначено, що адміністрація УВП уживає заходів для переведення засудженого в безпечне місце, проте ні на законодавчому, ні на відомчому рівнях поняття «безпечне місце» не сформульовано. А це, у свою чергу, знижує рівень ефективності діяльності персоналу УВП з виконання цього завдання та зменшує можливість забезпечення безпечних умов життєдіяльності засуджених у місцях позбавлення волі. Водночас, відповідно до буквального змісту положень Правил внутрішнього розпорядку установ виконання покарань, то до безпечних місць в УВП слід віднести: окрему камеру, приміщення камерного типу, дисциплінарного ізолятора.

Список використаних джерел:

1. Кримінально-виконавчий кодекс України : наук.-практ. комент. / А. Х. Степанюк, І. С. Яковець ; за заг. ред. А. Х. Степанюка. – Х. : Юрінком Інтер, 2005. – 560 с.
2. Карпачова Н. І. Забезпечення прав і свобод людини в пенітенціарних закладах / Н. І. Карпачова // Стан дотримання та захисту прав і свобод людини в Україні : доповідь Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини. – К., 2004. – С. 278–308.
3. Тлумачний словник української мови : [Електронний ресурс]. – Режим доступу: uktdic.appspot.com/?q=форма.
4. Гель А. П. Кримінально-виконавче право України : [навч. посіб.] / [Гель А. П., Семаков Г. С., Яковець І. С.] ; за заг. ред. А. Х. Степанюка. – К. : Юрінком Інтер, 2008. – 624 с.

Профілактика жіночої злочинності в умовах євроінтеграції України

Кушнір І.В., студент ННІЗН НАВС

Науковий керівник: доктор юридичних наук, старший науковий співробітник *Мінченко С.І.*

Профілактика злочинності в будь-якій державі є одним із пріоритетних напрямів діяльності правоохоронної системи і всіх інших державних і недержавних органів яких стосується дана проблема. Серед усієї сукупності різновидів профілактики злочинності, профілактика жіночої злочинності є однією із пріоритетніших, адже саме жінка є фундаментом зародження людини на землі, вона найперша формує завдатки майбутнього покоління, найбільшим чином впливає на сім'ю і на суспільство в цілому. Тому рівень жіночої злочинності є показником морального здоров'я суспільства, його духовності, ставлення до базових загальнолюдських цінностей.

Профілактика злочинності в цілому і жіночої зокрема здійснюється державними і недержавними органами, посадовими і непосадовими особами за допомогою примусу, виховання, захисту прав та законних інтересів особи та суспільства, надання соціальної та правової допомоги з метою усунення або нейтралізації детермінант злочинності.

Проблеми попередження злочинності жінок повинні вирішуватись в руслі боротьби із злочинністю в цілому. Обов'язковою передумовою успішності спеціальних заходів (програм) по попередженню злочинності жінок є досягнення якісно іншого стану українського євроінтегрованого суспільства. В умовах євроінтеграції України жінка повинна зайняти принципово інший життєвий статус. Але для цього, поряд з наданням жінкам ряду привілеїв, необхідно виробити загальні принципи профілактичної роботи з жінками, які схильні до вчинення або вчинили злочин.

Профілактика антигромадської поведінки і злочинів жінок має велике моральне значення. Позитивні результати в цій сфері можуть привести до оздоровлення моральності, зміцнення соціально схвалюваних стосунків в багатьох сферах життя (в першу чергу сім'ї), поліпшенню виховання підрастаючого покоління.

Робота з профілактики жіночої злочинності повинна охоплювати передусім ті сфери життєдіяльності, в яких формуються негативні риси їх особистості і в яких вони частіше вчиняють злочини.

Велике значення для профілактики злочинності жінок має допомога сім'ї, у тому числі у рамках спеціальних програм, донором яких безумовно має стати наша держава.

Акцент на профілактику, при якій об'єктом виступає сім'я дитини, зовсім не означає ігнорування попереджувальних зусиль відносно самих дівчат. Вони повинні включати надання державної і громадської допомоги підліткам, що виявилися через відчуження в несприятливих умовах і що допускає антисуспільні вчинки.

Потрібно істотно скоротити число жінок, зайнятих на важких і шкідливих роботах. Їх виробнича зайнятість не повинна породжувати небажання займатися ще і сімейними справами і вихованням дітей.

Треба здолати ще одну трудність – істотні відмінності в заробітках чоловіків і жінок, пов'язані з необґрунтованою міжгалузевою і внутрішньогалузевою диференціацією оплати праці.

В зв'язку з кризою в державі виникла особлива проблема працевлаштування жінок. Практика показує, що влаштувати на роботу навіть молоду жінку не так просто. Багато молодих жінок впевнені, що робота має бути і цікавою, і престижною, і приносити такий дохід, який давав би їм можливість задовольняти усі їх потреби.

Недостатньо залучаються до профілактики злочинів громадські організації, а особливо – жіночі організації, які повинні вживати заходів до залучення жінок до громадської роботи, надавати матеріальну підтримку, допомогу у вирішенні різноманітних трудових, сімейних і особистих питань.

Велику роль в попередженні злочинності жінок покликані зіграти підрозділи кримінальної міліції у справах дітей органів внутрішніх справ, оскільки вони здійснюють виховний вплив на дівчат-підлітків, що можуть стати на злочинний шлях.

У ранній профілактиці сексуальної деморалізації дівчат значну роль можуть зіграти медичні працівники, що надають їм гінекологічну і венерологічну допомогу.

Ще однією проблемою жіночої злочинності є проституція, не можна погодитись із пропозицією легалізувати проституцію. За будь-яких умов повія не повинна діставати визнання з боку держави.

Дуже істотний вклад в профілактику анти суспільної поведінки жінок здатна вносити церква, оскільки, як відомо, через особливості їх психології вони дуже чутливі до релігії і релігійних обрядів.

Особливу увагу по «перевихованню» жінок, які вчинили злочин, попередженню жіночої злочинності слід приділити в установах виконання покарань (УВП). Адміністрація УВП має реальну можливість ефективно впливати на процес нейтралізації, блокування, усунення, детермініт злочинності у державі загалом.

В основі причин жіночої злочинності лежать певні явища та процеси: зростання розшарованості суспільства, збільшення в ньому напруженості, конфліктів та ворожості, антигромадських явищ, активна участь жінок у суспільному виробництві, ослаблення соціальних інститутів, в першу чергу сім'ї.

Попередження жіночої злочинності дозволить підвищити рівень законності і правопорядку в нашій державі, усунути в суспільстві ряд негативних явищ, поліпшити виховання підрастаючого покоління.

Італійський досвід протидії злочинності серед молоді

Линюк К.В., студент ННПП НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Расцька Л.В.*

Проблема злочинності неповнолітніх завжди актуальна для суспільства, адже від того, як вона вирішується, залежить не лише стан і тенденції злочинності у майбутньому, а й моральний клімат у суспільстві в цілому.

Істотні зміни економічних, політичних та інших соціальних умов у нашому суспільстві, що позначилися на стані молодіжної злочинності, змушують правову науку знову звертатися до проблеми запобігання злочинам серед молоді.

Протиправна поведінка підлітків пов'язана насамперед з такими особливостями їхньої психіки, як підвищена навіюваність, несформованість життєвих орієнтацій, юнацький негативізм, наслідування. Саме підлітки групи ризику підтверджують відому істину, що лінощі - матір усіх пороків: більшість з них втратили зацікавленість у навчанні, роботі, їх приваблює сфера беззмістовного дозвілля - тусовки у під'їздах, випивки, азартні ігри тощо.

Прагнення постійно одержувати легку інформацію, що не потребує ніякого критичного інтелектуального осмислення: пусті розмови, сидіння годинами перед телевізором, захоплення популярною музикою, вживання наркогенних речовин тощо.[2]

Найчастіше причини підліткової злочинності - це результат неправильного виховання, відсутності догляду батьків за дітьми, матеріальних нестатків, негативного впливу найближчого оточення.

У нашій країні тенденція до зростання злочинності серед підлітків продовжує зберігатись, а криміногенна ситуація у підлітковому середовищі залишається складною.

Перед сучасним світом постають спільні проблеми і питання, вирішення яких можливе лише за умови співробітництва з іншими державами Європи.

У багатьох зарубіжних країнах і, зокрема, в Італії, важливу роль у проведінні молодіжної політики в галузі запобігання делінквентності